

Ã¸ inxenuo pensar que Putin darase por satisfeito con UcraÃna

Description

A guerra que Rusia leva en UcraÃna non Ã© un conflito local nin rexional. Aquel que iniciou esta campaÃa criminal explicou unha e outra vez que vai contra todo o “Occidente colectivo” logrando producir repercusiÃns verdadeiramente globais. Unha delas Ã© o bloqueo das exportaciÃns de grao de UcraÃna, que estÃi entre os primeiros produtores mundiais.

O primeiro que fixo Rusia en febreiro-marzo foi bloquear os portos que UcraÃna tiÃa aÃnda no Mar Negro. O grao almacenado non se podÃa exportar, botÃndose a perder, non se poderÃa almacenar a nova colleita, os granxeiros non farÃan nova sementa. Os millÃns de mortos en todo o mundo que causarÃa o bloqueo dos portos de UcraÃna superarÃa o efecto do uso de armas nucleares. Dese modo, pÃdese facer unha guerra mundial sen gastar municciÃns custosas nin trasladar as sÃas tropas.

Cando o perigo da catÃstrofe fÃxose tanxible, Putin accedeu Ã intermediaciÃn de Erdogan, case un amigo seu dentro do campo inimigo da alianza occidental, para desbloquear as exportaciÃns de grao de tres portos ucraÃnos. O ministro de defensa ruso e o ministro de infraestrutura ucraÃno asinaron en Istambul sendos acordos con TurquÃa e a ONU sobre o transporte seguro do grao entre os portos ucraÃnos e os estreitos turcos.

Para que ninguÃn dubidase da “boa vontade” dos rusos e o seu respecto por Erdogan e Guterres, ao dÃa seguinte lanzaron foguetes contra o porto de Odesa. Primeiro negaron a sÃa implicaciÃn oficialmente fronte ao socio turco, pero mÃis tarde afirmaron que o seu obxectivo no porto de Odesa foran os militares ucraÃnos e as armas norteamericanas (o que non se puido confirmar). De todas as maneiras, xurdiron dÃbidas sobre a viabilidade do transporte seguro do grao ucraÃno polo Mar Negro, aÃnda que UcraÃna insiste na sÃa decisiÃn de renovar as sÃas exportaciÃns ao nivel anterior ao bloqueo.

Por outra banda, o ministro do exterior ruso, Lavrov, partiu de viaxe a Ãfrica (Exipto, Congo, Uganda e EtiopÃa) para confirmar “o compromiso dos exportadores rusos de produtos de cereais para satisfacer os seus pedidos na sÃa totalidade”. Dese modo, tenta conseguir algo de apoio internacional para Rusia, posto que estes paÃses dependen en maior grao de subministraciÃns rusas. Explicoulles que o bloqueo imposto por Rusia a portos ucraÃnos non provocou a crise alimentaria, que esta xa viÃa causada pola pandemia. Celebrou a “vÃa independente” que supostamente tomaron ao negarse a unirse Ãs sanciciÃns occidentais contra Rusia, o que segundo Lavrov, eran “intentos non disimulados de EE.UU e os seus satÃlites europeos para gaÃar a man e impoÃer unha orde mundial unipolar”.

Se consegue na sÃa xira manter aos devanditos paÃses como socios interesados, Rusia dificilmente recibirÃ deles o apoio suficiente para converterse nun polo de influencia polÃtica no cÃrculo mundial, que se viu destrÃda definitivamente

pola súa adición ao terrorismo como a única arma de dominio que sabe manexar. E como quen non ten argumentos válidos procede a gritar o nivel do seu terrorismo de estado. Xa o está facendo a nivel internacional, sen convencer a ningún e vólveselle as ganas de facelo globalmente. E para isto fan falta aliados.

Pero neste ámbito, Putin caeu vítima do mito inventado por el mesmo para pintar o máis branco posible a expansión do seu poder. Ao entronizarse no Kremlin, quixo restablecer a área de influencia que conseguiu Stalin despois da II Guerra Mundial. De aí o conto de neonazis que gañaron poder en Occidente e queren destruír a Rusia que, segundo Putin, é a única herdeira auténtica da vitoria sobre Hitler e disposta a “volver facelo, se é necesario”. O erro garrafal deste pensamento está en que cre que Rusia era capaz de vencer en 1945 sen as outras repúblicas soviéticas nin os aliados occidentais. O absurdo é que agora pretende repetir “aquilo” sen ter un Hitler como inimigo, sen declarando inimigos xusto aos que fixeron posible a vitoria de Stalin.

Está a facelo todo ao revés. Desde 2014 practica unha expansión como a que fixo Hitler con Austria, Sudeten. Agora está a invadir Ucraína como o fixo a Alemaña hitleriana contra a URSS e, igual que aquel, vendo fracasar a súa blitzkrieg e despois de 5 meses vese atrapado nunha guerra que non planificara así. Non pode avanzar nin retirarse, porque será a súa morte, polo menos, política. A diferenza de Putin, Hitler tiña aliados e despois de 5 meses atopábase nas portas de Moscova, aínda que non podía avanzar, a única esperanza era esgotar as forzas do adversario, pero a URSS xa estaba a recibir axuda dos aliados.

Rusia neste momento segue sen aliados, nin sequera as seis repúblicas postsoviéticas afiliadas ao Tratado de seguridade colectiva ávense a involucrar na aventura militarista do Kremlin. Mesmo Bielarús, sendo parte do Estado da Unión Ruso-Bielarusa, ávense a implicarse máis aló do seu papel de base de retagarda para os rusos. Tampouco axudou a cimeira de Putin en Teherán cos xefes de estado con quen aínda pode reunirse, Raisi e Erdogan. Independentemente do que puidera imaxinar Putin, estivo moi lonxe de ter algo parecido coa famosa reunión na capital persa en 1943: os “tres grandes”, Stalin, Churchill e Roosevelt, discutiron como derrotar a Hitler e reorganizar a orde mundial.

Apenas hai algo de grandeza nun comandante en xefe do “segundo exército do mundo” cando necesita pedir drons para as súas tropas ao líder dun país que está baixo sancións como o seu. Parece que a necesidade era bastante grande para tragarse o orgullo. Non se sabe se necesitaba ese material porque se lle acabaron os recursos ou porque quere reservas para futuros combates contra as armas occidentais que están por chegar. Faise evidente, con todo, que a súa propia industria de armamentos non ten a capacidade para a campaña bélica en Ucraína, que non vai acabar pronto.

Está claro que Ucraína debe botar ao invasor de todo o seu territorio, porque Putin manifestou a súa decisión de loitar até o último ucraíno. Non lle interesan nin as pseudorepúblicas, nin o 20% de Ucraína que ten actualmente baixo o seu control. Lavrov dixo que os obxectivos xeográficos ampliaríanse co envío de armas de longo alcance dos países occidentais a Ucraína. A loita está declarada a Occidente e a Rusia non parará ata que Occidente se rinda e recoñeza o “dereito” de Rusia sobre o que esta quere como a súa esfera de intereses. E será inxenuo pensar que vai alcanzar o seu obxectivo incorporando os territorios ocupados, cambiando o rexime no resto de Ucraína, “desmilitarizándoa” e “desnazificándoa”. O obxectivo non é xeográfico e ten dimensións moito máis que continentais.

As concesións por parte da Unión Europea, como a de permitir transportar materiais sancionados polo territorio de Lituania á enorme base militar rusa baixo o nome de “exercicio de Kaliningrado”, son interpretadas por Rusia como permiso para seguir ampliando o seu poderío. E seguirá tentándoo.

APARTADO TEMÁTICO XEOGRÁFICOS

Europe

ETIQUETAS

Galicia Rusia Guerra Ucraína internacional

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

International Relations

Date Created

July 28, 2022

Meta Fields

Autoria : 12106

Datapublicacion : 20220728